

Formanden: I Genhold til en af Beslutningerne, nemlig C., vil der nu være at foretage Valg af 2 Revisorer for Folkethingets Bedkommende, idetmindste 4 Dage efter, at Beslutningen om Samme er tagen, og der vil med Hensyn til dette Revisorvalg ikke foregaa anden Bekjendtgjørelse end denne, førend Sagen i sin Tid optages paa Dagsordenen.

Jeg har erholdt Underretning om, at Justitsministeren er forhindret fra at give Møde her, da han maa være tilstede i Landstinget, hvor Forhandlingen over en hans Ministerium vedkommende Sag allerede er begyndt. Jeg antager imidlertid, i Genhold til den Meddelelse, jeg yderligere har faaet, at der ikke vil være Noget til Hinder for at foretage den foreliggende Sag til første Behandling, da det dog vil være af Interesse at høre Thingets eller idetmindste Medlemmernes Mening om Forslaget. Jeg vender altsaa tilbage til det 5te Nummer paa Dagsordenen der er: 1ste Behandling af Forslag til Lov angaaende Brandvæsenet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen paa Landet.

Lovforslaget findes i A nhang A., Spalte 1225 ff.

Winther: Det Lovforslag, som her er forelagt Thinget, har modtaget en stor Forandring i det andet Thing. Det er i en ikke liden Grad blevet formindsket der i Omfang; thi da det udkom fra Regjeringens Haand, havde det 105 Paragrapher; nu har det kun 62 tilbage, men det er min Overbeviisning, at den Forkortelse, der er bleven Lovudkastet tildeel, endnu ikke er tilstrækkelig; det vil endnu være fornødent at foretage betydelige Formindskelser og Forandringer i Loven, forinden den kan antages at være brugbar og ikke blive til en Plage for Landet.

Loven omhandler to Gjenstande, som efter min Mening ganske burde adskilles; den indeholder Bestemmelser deels om Bygningsvæsenet, deels om Brandvæsenets Ordning paa Landet.

Foraa vidt der skulde være nogen Bygningslov nødvendig for Landet, da troer jeg, at

denne i ethvert Fald maatte indskrænkes til ganske faa Bestemmelser. Jeg tvivler om, at det er rigtigt at give en Bygningslov for Landet; jeg troer, at man der bør tillade Folk at bygge, som de have Lyst til. Det er en anden Sag i Kjøbstæderne; hvor Bygningerne ere satte tæt ved hinanden og hvor de maa sættes tæt ved hinanden, der maa det Offentlige gribe ind og paa den almindelige Sikkerheds Vegne see til, hvorledes der bygges; men paa Landet, hvor sjelden mange Steder ligge saa tæt ved hinanden, at deres Beliggenhed fordrer et Tilsyn fra det Offentliges Side med Hensyn til Bygningsmaaden, der troer jeg, at man skal lade denne gaae sin egen Gang og ikke gjøre Fordringer, som vistnok for en stor Deel, især hvis de skulle være af den Art, som er foreslået i denne Lov, ville være uoverkommelige. Hvis man altsaa vil have en Byggeslov, saa bør man kun give saa Bestemmelser, gjældende for Landsbyerne alene.

Hvad dernæst angaaer Brandvæsenets Ordning, har jeg den Overbeviisning, at det er Noget, der i Særdeleshed bør være en Communefag. Der er jo med Hensyn til Brandvæsenet paa Landet to interesserede Parter, det Offentlige og den enkelte Eiendomsbesidder; men Eiendomsbesidderne have jo allesammen Leilighed til at lægge deres Interesser hen paa et andet Sted, nemlig ved at forstikke deres Eiendomme i de Brandforsikringsforeninger, som findes i Riget, og for Landets Bedkommende have de endog saa en større Frihed, idet de kunne forstikke hos udenlandske Selskaber. Brandforsikringen maa altsaa være det Offentlige uvedkommende, og der maa i en Lov angaaende Brandvæsenet paa Landet ikke indstettes Noget, som har med Bygningsforsikringerne at bestille. — Ordningen af Brandvæsenet, forsaavidt det vedkommer det Offentlige, Forholdsregler, som skulle tjene til at bringe Hjælp i Ildbrandstilfælde og til at overholde Orden i saadanne Tilfælde, er Noget, som det forekommer mig, at man med Tryghed kan overlade til Communen. At Regjeringen i denne Henseende kan fordrø Tilsyn i Overensstemmelse med Grundlovens almindelige Bestemmelser om Maaden, hvorpaa com-